CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny **3 zł.** z przesyłką	**CZĘSTOCHOWA** ul. Najśw. Marji Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10
Rok II.	**Kwiecień 1935**	**Nr. 4.**

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

Z OKAZJI ŚWIĄT ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Bratnim Instytutom Diecezjalnym A. K. oraz wszystkim Przewielebnym Księżom Asystentom, Szanownym Prezesom i Zarządom Par. A. K., Kierownictwom i Członkom Stowarzyszeń Akcji Katolickiej w Diecezji zasyłamy najserdeczniejsze życzenia

WESOŁEGO ALLELUJA!

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Częstochowie.

Na zakończenie Roku Jubileuszowego.

Rok Jubileuszowy dobiega końca. Jeszcze tylko kilkanaście dni dzieli nas od chwili, w której rozkołysane przed rokiem dzwony świata zamienią potężne dźwięki jubileuszowej pobudki na inną melodję, aby dalej wzywać ludzkość do wytrwałego pochodu ku świątyniom wiecznie żywych i wielkich ideałów Dobra, Piękna i Prawdy, do stóp Boga — Człowieka i Zbawiciela, ale już lepiej poznanego i więcej ukochanego.

Nim wszakże rozpłyną się w bezkresie ostatnie tony w tej jubileuszowej muzyce dzwonów, niby pytania stawiane ludzkości potężnym głosem z nad ziemi — nam zamknąć się trzeba w obrębie własnej duszy, a potem rozejrzeć przytomnie dokoła i rachunek dokładny uczynić; aby wraz z ostatniem uderzeniem dzwonu dać Bogu i sobie odpowiedź: Tak — lub nie...!

Zastanowić się mamy i odpowiedzieć, czyśmy dostatecznie po-

jęli myśl Wielkiego Jubileuszu i czyśmy chętnie nastawili dusze nasze na życiodajne działanie łask, których skarbnicę otworzył dla nas Kościół, czy też może w gnuśności swej zmarnowaliśmy tę jedyną chwilę i jak dawniej, z własnej winy, znów łakniemy i drżymy od chłodu?...

Czyśmy rozumiejąc już cel Jubileuszu, zdobyli się na godny czyn apostolski, któryby mógł być poczytany nam za drobną choćby cegiełkę, użyteczną w budowie Królestwa Bożego na ziemi, czy też może nie zdołaliśmy wyjść, nawet w takiej chwili, poza ciasny krąg własnych zainteresowań i trosk o siebie samych?..

Nim zamkną się przed nami, może na długie lata, bramy, przez które szły ku nam łaski Jubileuszu — uczyńmy głęboką refleksję. Pytajmy się **czem miał być dla nas Jubileusz Odkupienia?**

Prymas Polski w liście pasterskim — wydanym z okazji rozciągnięcia Jubileuszu na cały świat katolicki — wyraził przekonanie, że „rok święty ma być ogólnem zrewolucjonizowaniem umysłów i serc w duchu Zbawiciela". To przekonanie kazało Ks. Prymasowi wołać, że: „Trzeba wrócić do czystego i pełnego chrześcijaństwa. Trzeba się zająć poważnie swoją duszą i swem zbawieniem. Trzeba życie swoje wydźwignąć na wyżyny prawa Chrystusowego".

Jubileusz tedy miał „sprawić we wszystkich gruntowną przemianę życia". Miał uleczyć zasadniczą chorobę współczesnej ludzkości i każdego człowieka, to daleko posunięte zeświecczenie życia wewnętrznego, głęboki rozbrat człowieka z Bogiem.

Kto umie patrzeć na dzisiejsze życie licznych jednostek — ten wie, jak wielką miała być ta przemiana. To już nie przyjęcie zewnętrznej barwy, bo i barwa choćby złota nawet, nie decyduje jeszcze o wartości przedmiotu nią pokrytego. A tu właśnie o tę wartość chodziło i chodzi dotąd, o wartość, którą tylko łaska Chrystusowa dać potrafi.

Wrócić tedy Chrystusa człowiekowi, wrócić życiu ludzkiemu i radość i szczęście i ostoję, wprowadzić, słowem, Chrystusa do dusz ludzkich skąd przez grzech wygnany został — to miało być zadaniem Jubileuszu w odniesieniu do jednostki. A jednocześnie i człowiek miał wrócić do Chrystusa. Miał się przekonać, że Chrystus ma do niego pełne prawo przez Odkupienie, że więc należy Mu się w całem życiu pierszeństwo jako Panu, Odkupicielowi i Zbawcy. To pełne zjednoczenie człowieka z Bogiem miało uświęcić człowieka.

Ale obok tego celu w odniesieniu do jednostki miał Jubileusz i cel o szerszym zakresie. **Miał on być przyczyną powrotu społeczeństw do Chrystusa, czyli przyczyną odrodzenia społeczeństw.**

Nie mogło być głębszej myśli od nadania Jubileuszowi takiego charakteru. Okres 1900-letni stosowany był w pełni do przypomnia ludzkości o Odkupieniu i do wystawienia jej żądania uznania Chry-

stusa jako ogólno ludzkiego motoru, nadającego tej ludzkości właściwą siłę i normalny rozmach w działaniu.

Należało tedy przypomnieć ludzkości, że dokonane przed 19-tu wiekami przez straszliwą ofiarę ofiarę Odkupienie „było — jak pisze ks. Prymas — odpętaniem ducha ku przeznaczeniom, a Objawienie Chrystusowe wyprostowaniem myśli bożej, załamanej w sumieniu ludów".*) A nie na to pewnie to — tak rozumieć to trzeba — aby pa wiekach miało nastąpić ponowne załamanie i zmiana dziejowego przeznaczenia.

Należało dalej powiedzieć otwarcie, że czas jest najwyższy, aby wlewane w ludzkość przez ciąg 1900 lat siły boże poczęły wydawać obfitszy owoc. Że czas jest, aby ludzkość poczęła żyć w pełni temi siłami, korzystać z nich w każdej dziedzinie życia i godną za to Bogu miarę uwielbienia składać.

Sam Chrystus nazwał siebie „drogą prawdy i żywotem". Zrealizować możliwie w szerokim zakresie w łonie społeczeństw ten wspaniały testament Chrystusa, przeciw wrogim intencjom współczesnych bezbożników wykazać, że i dziś tylko On — Zbawiciel jest tą jedyną do najwyższego celu wiodącą drogą, przeciwstawić z odwagą niezmienną prawdą Chrystusową kłamstwu królestwa szatana, ukazać pełnię życia w Chrystusie przeciw tym, co dla szczęścia ludzkości budują cysterny nie mogące utrzymać wody — oto myśli godne 1900-letniego Jubileuszu.

I z tej przyczyny kończący się Jubileusz Odkupienia miał być nietylko „protestem Krzyża, protestem prawdy i protestem historji przeciw laicyzacji życia zbiorowego" — ale zarazem i „wielkim błagalnym pacierzem ludzkości", o zwycięstwo Chrystusa w społeczeństwach.

Nadszedł oto teraz czas, w którym mamy się spytać, jaki też udział wzięliśmy w tej walce o Chrystusa, czyli **jak uczciliśmy Rok Jubileuszowy?** Czy dołożyliśmy dostateczną miarę starań do tego, aby okazać Chrystusowi Panu, że pamięć o Jego Ofierze żyje ciągle w nas? Czy usiłowaliśmy nastroić staranie dusze na nutę bożą i czy staraliśmy się dobyć z tej duszy cyułą melodję wdzięczności i miłości?

Czyśmy skąpali swą duszę w łaskach sakramentalnych? Jakto było w minionym czasie z korzystaniem ze sakramentów św., z rekolekcjami, z codziennemi praktykami religijnemi?

Czyśmy się okazali dobrymi apostołami sprawy bożej względem naszych bliźnich, naszych bliskich? Przed nami leżało tak bezmierne pole działalności, całe łany dojrzałe ku zniwu — czyśmy w tych żniwach wzięli udział?

Oto wiele pytań, a postawić ich można więcej jeszcze. Czy

*) Według wspomnianego już wyżej listu pasterskiego ks. Prymasa.

one wywołują w nas spokojną świadomość, że uczyniliśmy wszystko, co tylko było w naszej mocy, czy może wiele zaniedbaliśmy?

Dobrowolnie, z popędu własnego serca stanęliśmy pod sztandarem Chrystusowym, gotowi go bronić, jak broni dobry żołnierz drogiego znaku. Przez cały czas trwania Roku Jubileuszowego spoczywał na nas wielki obowiązek walki o panowanie Chrystusa. I niech nam odpowie własne sumienie, jak ten obowiązek wykonaliśmy. Zapewne w niedługim czasie będziemy mogli podać pokłosie Roku Jubileuszowego, przynajmniej z zewnętrznej strony. Zobaczymy wówczas ile w nas było zainteresowanej dobrej woli.

Co nam pozostaje jeszcze do zrobienia?

Choćby jednak jaknajbogatsze było to pokłosie — nie wolno nam ustawać w podjętej pracy apostolskiej. Bo mija wprawdzie Jubileusz — ale nie przeminęła i nieprzeminie myśl Jubileuszu, zachęcająca nas do apostolstwa. Tej myśli bądźmy zawsze jednakowo wierni i oddani, aż odrodzi się świat w Chrystusie.

Pokłosie okręgowych kursów programowych.

Jak już podawaliśmy w marcowym numerze „Czynu K." — Diec. Instytut A.K. przeprowadził w ciągu lutego i marca 34 jednodniowe regjonalne kursy instrukcyjno programowe, dla Zarządów PAK i Kierownictw Oddziałów.

W kursach tych wzięło udział przeszło 4640 osób, tak z pośród członków AK. jak i niestowarzyszonych. W szczególności mężczyzn w tej liczbie było 965, z czego na kierownictwa przypada 227, na stowarzyszonych 220 i niestow. 518.

Kobiet brało udział w kursach 1660. (t.j. 242 z kier., 458 członkiń i 953 niestow.)

Młodzież męska dała 764 przedstawicieli (400 z kier., 279 czł. i 76 niestow.)

Młodzież żeńska reprezentowana była przez 1206 osób. (519 z kier., 550 członkiń i 137 niestow.)

We wszystkich kursach brali udział przedstawiciele 154 parafij, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby parafij w diecezji. Nie nadesłały wcale delegatów 24 parafje, a mianowicie: Błędów, Bogdanów, Chróścin, Dmenin, Garnek, Krępa, Łękińsko, Łubnice, Łyskornia, Maczki, Pińczyce, Pogoń, Ruda, Sączów, Siemonia, Skarżyce (nadesłano uspr.), Soborzyce, Targoszyce, Włodowice, Wierzbie, Wojkowice, Kościelne, Ząbkowice, Złochowice.

Pozatem niektóre parafje nadesłały znikomą ilość delegatów, bądź też nie nadesłały reprezentantów wszystkich stanów, jak oto prosiliśmy w zaproszeniach.

Pomijając te niedociągnięcia stwierdzić należy ogólnie duże za-

interesowanie dla spraw związanych z AK, a tam, gdzie ona istnieje i znaczne już wyrobienie organizacyjne wśród członków, w szczególności duży zapał i karność. To są objawy wysoce pocieszające, które upoważniają nawet do optymizmu. Jeśli weźmie się pod uwagę element, z jakiego w większości składali się słuchacze, podziwiać trzeba zarówno wytrwałość jak i pewne poświęcenie, przejawiające się w znoszeniu nieodłącznych w podobnych razach niewygód w postaci uciążliwej nieraz drogi, braku miejsc siedzących na sali i t.p.

Z dyskusyj po referatach można się orjentować o brakach w całości pracy AK. Do najpospolitszych braków należą tu: brak odpowiedniego lokalu na zebrania oraz niedostatek sił kierowniczych w parafji. Tę drugą lukę wypełnia w znacznym stopniu „Czyn K.", który jednak nie wszędzie dochodzi do rąk członków kierownictw. Należy ten brak jaknajprędzej usunąć.

Wykłady odbywały się najczęściej w specjalnych Domach Katolickich. Sześć kursów odbyło się w świetlicach org., siedem razy kursy miały miejsce w salach prywatnych bądź w salach straży pożarnej, w czterech wypadkach na plebanji, nawet w pokojach księży Proboszczów. Mimo tych trudności zdaje się być rzeczą pewną, że kursy spełniły swe zadanie. Pouczyły o pracy tegorocznej, a oprócz tego związały ze sobą ściślej całą Akcję Katolicką. Oby skutki tej próby okazały się jaknajlepsze.

Zebranie Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej w miesiącu **kwietniu.**

Porządek dzienny jak w numerze lutowym „Czynu Katolickiego"

Komunikaty D. I. A. K.

1. **List pasterski ks. Biskupa Kubiny.** Jest w druku i wkrótce rozesłany zostanie do parafij wielkopostny list pasterski J. E. Ks. Biskupa T. Kubiny. Treścią tego listu, zatytułowanego: „Cud wiary i polskości w Ameryce Południowej", są refleksje Najd. Arcypasterza nad stanem naszego wychodźtwa w Ameryce Pd., które potrafiło zachować swe wysokie wartości dzięki wierze katolickiej. Omówiona dość szeroka tak aktualna dziś sprawa społeczna czyni z listu zarazem i ważny dokument w literaturze społecznej.

Podobnie jak w latach ubiegłych tegoroczny list pasterski wydany będzie w oddzielnej broszurze, w której zamieszczone będą również i niektóre przemówienia J. E. Ks. Biskupa do Polonji Zagranicznej. Zarządom PAK. polecamy, aby list ten nabyły dla swych bibljotek, a pozatem przeprowadziły uchwałę, mocą której list będzie podany do wiadomości członków wszystkich oddziałów.

2. **Zakończenie Roku Jubileuszowego.** Ponownie zwracamy

uwagę PAK. na przypadające w kwietniu uroczyste zakończenie Roku Jubileuszowego. W związku z tem polecamy odczytać artykuł w niniejszym numerze „Czynu Katol." p.t. „Na zakończenie Roku Jub." Polecamy nadto całej AK. wziąć czynny i liczny udział w parafjalnych uroczystościach zak. R. J. Przypominamy jednocześnie, że szczególnie uroczysty charakter zakończenia R. J. przejmie w Częstochowie, gdzie przez całe trzy dni od 25 do 28 kwietnia trwać będzie nieustanna adoracja Najśw. Sakramentu na Jasnej Górze, w niedzielę zaś 28.IV przejdzie po południu około godz. 4 procesja eucharystyczna z katedry przez miasto do Bazyliki Jasnogórskiej, gdzie nastąpi zakończenie uroczystości.

W przewidywaniu większego napływu pątników — odpowiednie władze duchowne starają się o przywileje duchowe dla tych, którzy w tym czasie nawiedzą Jasną Górę w celach uczczenia Jubileuszu.

Zachęcamy gorąco, zwłaszcza parafje położone bliżej Częstochowy do wzięcia gremjalnego udziału w uroczystościach częstochowskich na Jasnej Górze. Gdzie to możliwe należałoby *zorganizować specjalne pielgrzymki da Częstochowy.*

W miejscowościach położonych dalej należy *urządzić stosownie do warunków jaknajbardziej uroczyste obchody, upamiętniając je jakimś widzialnym znakiem* w rodzaju nowego lub odnowionego krzyża czy figury, napisu pamiątkowego, bądź też przez dzieło intronizacji Serca P. Jezusa.

Po bliższe szczegóły dotyczące zakończenia R. J. w Częstochowie odsyłamy Czytelników naszych do „Niedzieli", która będzie szczegółowo informować o tych sprawach.

3. **O pokłosie Roku Jub.** Przypominamy uprzejmie swą prośbę o nadesłanie nam (w myśl odezwy w „Czynie K.", str. 7, nr. 3) wiadomości o przebiegu R. J. w parafjach. Zebrane w tej kwestji wiadomości chcemy podać w pismach oraz szczególnie w jubileuszowym roczniku „Kalendarza Jasnog.", który ma się ukazać w miesiącach letnich w obszerniejszych rozmiarach i poświęcony będzie przypadającemu w roku przyszłym 10 leciu naszej diecezji.

4. **Oddajmy się w opiekę N. Sercu Jezusowemu.** Jako doskonały sposób uczczenia trwającego jeszcze Jubileuszu podajemy myśl przeprowadzenia Intronizacji N. Serca P. Jezusowego w rodzinach i instytucjach Katolickich. Będzie to z naszej strony najlepszy dowód oddania się pod panowanie Chrystusa, zwłaszcza gdy myśl Intronizacji wprowadzać poczniemy w życie.

Informacyj co do sposobu przeprowadzenia Intronizacji udzieli chętnie każdy ks. Proboszcz, w porozumieniu z którym należy urządzać uroczystości.

Oby Serce Jezusa zapanowało jaknajbardziej w naszych domach!

5. **Propaganda rekolekcyj.** Propagujemy żywo rekolekcje zam-

knięte. Zwróćmy uwagę na zamieszczone w „Czynie K." i „Niedzieli" terminy i wysyłajmy na te ćwiczenia członków naszych stowarzyszeń, krewnych, znajomych. Chodzi o chwałę Bożą — więc i Bóg będzie błogosławił. Pamiętajmy o rekolekcjach i ze względu na Rok Jub.

6. **Zjazdy Delegowanych.** Już wkrótce odbędą się doroczne Zjazdy Delegowanych naszych Stowarzyszeń. Aby je licznie obesłać należy już dziś przygotować się do nich. Zarządy PAK. pomyślą o tem, żeby z żadnej parafji nie brakło delegatów.

7. **Regulaminy i Instrukcje dla AK.** DIAK. otrzymał z Nacz. IAK. w odbitkach: 1) regulamin obrad, 2) regulamin dekanalnej AK., 3) instrukcję o dziełach pomocniczych AK. i 4) instrukcję dla asystentów kościelnych. W ciągu marca lub kwietnia roześlemy te druki do parafij. Bliższe szczegóły i objaśnienia podamy w „C. K." na maj.

8. **Przypomnienia.** 1) Dotąd jeszcze nie otrzymaliśmy wszystkich sprawozdań ze stanu AK w parafjach za r. 1934. W następnym numerze wymienimy opieszałe Zarządy. 2) Oczekujemy na uregulowanie długów w Składnicy, Instytucie i Stowarzyszeniach z tytułu składek i pobranych pomocy organizacyjnych. 3) W dniach 25—28 kwietnia zakończenie R. J. 4) W dniu 3 maja na Jasnej Górze w Częstochowie uroczysty obchód 10-lecia ustanowienia święta Król. Kor. Polski. Zjazd młodzieży akadem. i pozaszkolnej. 5) W Zielone Święta w Kłobucku Kongres Eucharystyczny.

Ze Składnicy Diec. Instytutu Akcji Katolickiej

Nowe wydawnictwa.

Naczelny Instytut Akcji Katol. w Polsce rozpoczął nową serję wydawniczą p.n. „*Pietas Catholica*". W serji tej ukazywać się będą książki małego podręcznego formatu, poświęcone życiu wewnętrznemu i mające służyć krzewieniu prawdziwej, głębokiej pobożności.

Jako nr. 1 tej serji ukazały się Dr. A. D. Drużbackiej: „*Tajemnice różańcowe w naszem życiu wewnętrznem*", str. 80 z 15 ilustracjami, druk dwubarwny. Cena wydania luksusowego na papierze kredowym 1.50 zł., cena wydania tańszego 1.20 zł.

W 15 rozdziałach tej książki, odpowiadających 15 Tajemnicom Różańca św. rozważa autorka jakie myśli i wnioski dla naszego życia wewnętrznego nasuwają poszczególne części modlitwy różańcowej, i jak nasze życie duchowe można łączyć z życiem *Jezusa i Marji*, Polecamy.

Katolickie Związki Młodzieży wydały w ostatnich tygodniach kilka broszurek, z któremi chcemy zapoznać Kierownictwa Oddziałów naszych Stowarzyszeń.

1) St. S.: *Wybór książek do bibljotek K. S. M.* Poznań 1935 r. S.A. „Ostoja". Cena 1 egz. 50 gr. Broszurka powyższa daje przegląd

literatury powieściowej, życiorysów, opisów podróży i t.p., wymieniając tylko książki dobre tak pod względem treści jak i formy. Przeprowadzona też w niej jest klasyfikacja książek z uwzględnieniem poziomu umysłowego czytelników. Polecamy dla K. S. Młodzieży.

2) *Zbiórki publiczne* — obowiązujące przepisy prawne, zebrał i wstępem zaopatrzył Wł. Oleksy. Poznań, Wyd. j. w. Cena 1 egz. 50 gr. Broszurka ta ma duże praktyczne znaczenie dla organizacyj i instytucyj społecznych, informuje bowiem o ustawie, rozporządzeniach i okólnikach M. S. Wewn. dotyczących kwest publicznych. Potrafi oddać usługi i Przew. xx. Proboszczom.

3) ***Wskazania dla uczniów przysposobienia rolniczego***. Wyd. j. w. Cena 1 egz. 30 gr. Broszurkę tę możnaby nazwać katechizmem uczestników konkursów przysposobienia rolniczego, ponieważ w krótkich pytaniach i odpowiedziach streszcza podstawowe wiadomości z zakresu p. r.

4) Eremus; *„Rocznica założenia K.S.M.“* Bibljoteka Wieczornicowa nr. 40. Poznań 1935, cena 1 egz. 1.75 zł.

Urozmaicenia zebrane w tym tomiku mają charakter ideowo organizacyjny. Deklamacje solowe i chóralne (niektóre inscenizowane) plastycznie przedstawiają ideologję organizacji. Fragmenty sceniczne tak są ułożone, że każdy zespół obchodzący swój jubileusz, może przy ich pomocy przedstawić wyniki swej pracy i dalszy program. Podane są również przemówienia okolicznościowe.

5) M. Glaubicz: *„Wieczór przedślubny druchny“*. Biblj. Wiecz. nr. 39. Wyd. j. w. Cena 1 egz. 1.75 zł. W tomiku tym są utwory poważne i wesołe, oraz urozmaicenia o charakterze organizacyjnym na wieczornicę pożegnalną dla druchen przed ich zamążpójściem.

6) *Żywe słowo* — materjały do wykładów, pogadanek i dyskusyj. Cena 1 egz. 15 gr.

Wydany świeżo cykl wykładów (nr. 25—37) ma za temat przygotowanie dziewcząt do małżeństwa. Kilka autorek omawia w nim następujące kwestje, wchodzące w skład tego zagadnienia: zawieranie znajomości młodych z młodymi, wybór męża, narzeczeństwo, obowiązki przedślubne, istota sakr. małżeństwa, liturgja ślubu, nowy świat kobiecy, wychowanie dziecka i zdrowie rodzinne.

Poleca się KSMŻ oraz prelegentkom z KSK.

7) *Żywe słowo*: Dalsze nr. nr. omawiają następujące tematy: nr. 38 — *Czem jest dla nas Papież?* nr. 39 — *Jak walczyć z pijaństwem?*, nr. 40 — *W drodze do małżeństwa*. Ostatni numer zapoczątkowuje cykl przygotowania do małżeństwa dla młodzieży męskiej, który ukaże się w przyszłości.

Wszystkie wymienione wyżej wydawnictwa nabyć można w Składnicy D. I. A. K.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Najdostojniejszemu Arcypasterzowi
J. E. Ks. Bisk. Dr. Teodorowi Kubinie

Szanownemu Związkowi, Bratnim Stowarzyszeniom, Szanownym Członkom Zarządu, Czcigodnym Księżom Asystentom, Kierownictwom Oddziałów oraz wszystkim Członkom z okazji Świąt Wielkiej Nocy Najserdeczniejsze Życzenia

WESOŁEGO ALLELUJA

przesyła

Sekretarz Generalny i pracownicy Stowarzyszenia.

Encyklika Rerum Novarum.

Fałszywe rozwiązanie kwestji robotniczej przez socjalizm.

Ustrój Socjalistyczny. „Socjaliści wznieciwszy zazdrość (ubogich do bogatych) mniemają, że dla usunięcia przepaści między niemi znieść trzeba prywatną własność, a zastąpić ją wspólnem wszystkim posiadaniem dóbr materjalnych i to w ten sposób, żeby niemi zarządzali bądź naczelnicy gmin, bądź kierownicy państw. Przez tę przemianę posiadania prywatnego na wspólne zapewniającą, jak sądzą, równy podział rzeczy i korzyści, spodziewają się socjaliści uleczyć obecne zło. To jednak nie rozwiąże trudności, a samej klasie robotników przyniesie w rezultacie szkodę. Jest ponadto ten pogląd niesprawiedliwym; zadaje bowiem gwałt prawnym właścicielom, psuje ustrój państwa i do głębi wzburza społeczeństwo".

Istotę socjalizmu Leon XIII ujmuje krótko i tak: dążenie socjalizmu do zastąpienia prywatnej własności własnością wspólną i druga b. ważna rzecz, to wyjście z zasadniczego punktu, że wszyscy ludzie są równi. Wszystko inne w ustroju socjalistycznym odgrywa drugorzędną rolę i może ulegać zmianom. Istotą socjalizmu pozostanie dążność do wspólnego posiadania i przekonanie o równości ludzi między sobą. Cały ten rożdział poświęca Papież Leon XIII oświetleniu szkodliwości i niesprawiedliwości wspólnego (publicznego) posiadania, a prawowitości i konieczności własności prywatnej. Doświadczenia lat kilkudziesięciu, przez które przeszedł socjalizm (bolszewizm w Rosji) dowodzą o trafności poglądów Leona XIII. Socjalizm pierwotnie nosił cechy ruchu komunistycznego i jako taki dążył do zniesienia wszelkiej własności prywatnej, a do zastąpienia jej posiadaniem wspólnem. Dopiero z czasem około połowy XIX wieku zaczął socja-

lizm rozróżniać między dobrami użytkowemi (przeznaczonemi do użytku jak: ubranie, buty, środki żywności i t. p.), a dobrami wytwórczemi (przeznaczonemi do wytwaraznia rzeczy służących użytkowi jak: ziemia, fabryki, lasy). Pierwsze dobra użytkowe chce zostawić w posiadaniu prywatnem, a drugie zaś, dobra wytwórcze chce oddać w posiadanie wspólne. Na tem stanowisku stoją dziś wsystkie socjalistyczne partje.

Leon XIII w tym rozdziale wykazuje szkodliwość i niesprawiedliwość ustroju gospodarczego, który jest oparty o zbiorowe posiadanie („ustrój kollektywny"), a dowodzi prawowitości i konieczności własności prywatnej. Nie twierdzi tu jednak Papież Leon XIII jakoby wszelka własność wspólna lub publiczna była szkodliwą; odrzuca tylko ustrój kollektywny t.j. taki ustrój gospodarczy, w którym wszystkie dobra materjalne, przynajmniej wytwórcze przeszły na własność wspólną społeczeństwa. Mogą być pewne wypadki, kiedy własność wspólna pewnych gałęzi produkcji tak samo jest koniecznością wyrastającą z potrzeb życia społecznego, jak w innych wypadkach własność prywatna. Decydującym momentem w takich sprawach jest potrzeba powszechna. Na tej właśnie podstawie uspołeczniono z czasem drogi i rzeki, które w średniowieczu były prywatną własnością, w niektórych państwach koleje, poczty i t. p.

Leon XIII podaje tutaj plan rozdziału poświęconego socjalizmowi. Jest on następujący: a) ustrój kollektywny szkodzi interesom samych robotników, b) jest pogwałceniem prawa naturalnego, c) sprowadza zamęt społeczny.

Własność wspólna szkodliwa dla robotnika. Własność prywatna jest dla robotnika celem, owocem oszczędności, sposobem polepszenia losu.

Rzeczywiście bowiem — łatwo to sprawdzić — wewnętrzną pobudką pracy, której się podejmują wszyscy zajęci produkcją przynoszącą zysk i celem ku któremu bezpośrednio zmierza pracownik, jest zdobycie dobra materjalnego i posiadanie go wyłącznie jako swoje i własne. Kiedy pracownik wypożycza komuś siły lub swoje zdolności, to pożycza je w tym celu, ażeby uzyskać środki potrzebne do życia i do odpowiedniego utrzymania; przez pracę zatem chce posiąść prawdziwe i doskonałe prawo nietylko do zapłaty ale i do użycia jej według uznania.

Jeśli więc ktoś ograniczywszy swe wydatki, poczynił oszczędności i chcąc zabezpieczyć te oszczędności nabył ziemię, wówczas ta ziemia nie jest niczem innem, jak zapłatą za pracę, tylko w nowej postaci i dlatego tak nabyta ziemia pozostać winna w jego mocy, jak zapracowana przezeń zapłata. Na tem właśnie polega prawo własności ruchomej i nieruchomej.

Zmiana zatem posiadania z prywatnego na wspólne, do którego

dążą socjaliści, pogorszyłaby warunki życia wszystkich pracowników, pobierających płacę, ponieważ odebrałaby im swobodę używania płacy na cele dowolne, a temsamem także nadzieję i możność pomnożenia majątku rodzinnego i polepszenia losu.

Jest to pierwszy argument wysunięty przeciw socjalizmowi- „Własność wspólna jest szkodliwą dla robotników". Ustrój kollektywny, zupełne zniesienie własności prywatnej, choćby w zakresie dóbr wytwórczych przynosi szkodę tym, dla których dobra przez socjalizm był pomyślany, warstwie robotniczej. Uniemożliwia bowiem posiadanie własności prywatnej, której osiągnięcie przyświeca robotnikom podczas pracy, zabiera mu owoc jego oszczędności, a w końcu odbiera mu nadzieję osiągnięcia wyższego stopnia dobrobytu przez pracę. Stwarza natomiast warunki, w których robotnik jak i każdy obywatel czuć się musi kółkiem w wielkiej maszynie, niewolnikiem pozbawionym swobody i zdanym na łaskę rządzących czynników. Straszna rzeczywistość państwa bolszewickiego opartego o ustrój kollektywny potwierdza najzupełniej obraz przeszłości, nakreślony tu przez Leona XIII. Walka chłopów („kułaków") z rządem bolszewickim o własność prywatną ziemi jest świetną ilustracją do słów Papieża, gdy mówi, że celem, który przyświeca człowiekowi przy pracy jest posiadanie dóbr materjalnych na własność. I z tych względów ma rację katolicki socjolog (O. Sertillanges), który powiedział, że „ustrój kollektywny da się zrealizować jedynie w drodze rewolucji, a utrzymać tylko przy pomocy gwałtu". *Dalszy ciąg w następ. n-rze.*

KOMUNIKATY.

1. Nie wszystkie Oddziały przysłały nam sprawozdania roczne. Przypominamy, że sprawozdanie takowe potrzebne nam jest do statystyki, którą w połowie kwietnia odesłać musimy do Centrali Krajowej.

2. W okólniku Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej podaliśmy formularz sprawozdania kwartalnego. Formularz ten należy wypełnić i w oznaczonym czasie zwrócić do Centrali KSM w Częstochowie.

3. Powstały nowe Oddziały KSM. w Bolesławcu, Siemoni, Rudnikach i Kraszewicach. Serdecznie witamy naszych Benjaminków i życzymy im pomyślnej i owocnej pracy.

4. W miesiącu kwietniu należy przeprowadzić zebranie plenarne.

5. Wszyscy członkowie Kierownictwa powinni przeczytać Okólnik umieszczony w Czynie Katolickim, a przeznaczony dla KSM.

6. Pożądaną rzeczą byłoby, aby Kierownictwa Oddziałów zapoznawały się z treścią Okólników innych Stowarzyszeń, a umieszczonych w Czynie Katolickim. Materjał w nich zawarty, odpowiadający Oddziałom KSM. może służyć jako pomoc organizacyjna.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet
p r z e s y ł a
wszystkim swoim Oddziałom serdeczne życzenia
„WESOŁEGO ALLELUJA"

1. Zebranie plenarne Oddziału K.S.K. w kwietniu.

1. Zagajenie i modlitwa.
2. Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania.
3. Kwadrans katechizmowy i ewangeliczny.
4. Referat na temat: „Zastanówmy się". (zobacz niżej) Dyskusja.
5. Urozmaicenie.
6. Komunikaty kierownictwa.
7. Wolne wnioski i głosy.
8. Zakończenie — śpiew „My chcemy Boga".

2. Kwadrans katechizmowy — w kwietniu „O drugiem przykazaniu Dekalogu".

a) Czego zakazuje Bóg przez drugie przykazanie Dekalogu?

b) Kto się dopuszcza grzechu przeciwko drugiemu przykazaniu?

c) Czy nam nie wolno brać nadaremno także imion Świętych Pańskich?

3. Kwadrans ewangeliczny — podstawą do rozważań będzie Ewangelja z „Niedzieli" dn. 18.III.34 r. (Jan VIII, 46 — 59).

4. Zastanówmy się!

W obecnych ciężkich i trudnych czasach, tak obfitujących w zwodnicze hasła i ciągłe występowanie przeciwko nauce Zbawiciela i Kościoła — Jubileusz Odkupienia ma doniosłe dla świata katolickiego znaczenie. Ostrzega on z jednej strony przed niebezpieczeństwami, a i wzywa zarazem wszystkich do modlitwy, aby łaski płynące z Odkupienia uleczyły świat, wprowadzając go na nową drogę życia.

Wielki post szczególnie silnie i bezpośrednio przypomina nam wielkie dzieło Odkupienia, dokonane za nas na krzyżu przez Boskiego Zbawiciela — Jezusa Chrystusa. Okres ten przypomina nam, jak

Wielkiem i ciężkiem przestępstwem jest grzech. Zmusza nas do rozmyślań o męce i bolesnej śmierci Jezusa. Wzywa nas do żalu i pokuty za grzechy, „do poprawy życia, do pojednania z Bogiem".

Zakończenie zaś Jubileuszu, zlewające się z końcem oktawy Wielkanocnej, usposabia do tem gruntowniejszego rachunku i przeglądu sumienia nietylko pojedyńczych ludzi, ale całych narodów.

Dla nas, jako członkiń A.K. apostołek, czynnych katoliczek, które w roku Jubileuszowym nałożyły sobie specjalnie wielkie zadania należytego pogłębienia życia wewnętrznego, odrodzenia siebie samych w Chrystusie, okres wielkiego Postu ma bardzo wielkie znaczenie, a rachunek sumienia każdej z nas, jest jednocześnie rachunkiem sumienia naszej pracy w organizacji A.K. My do swoich rozważań musimy jeszcze dołączyć rozmyślania i odpowiedzi na pewne pytania. Czy istotnie zrobiłyśmy wszystko, co tylko było w naszej mocy, żeby należycie zgłębić naukę wiary świętej o dziele Odkupienia? Czy rozkwit życia nadprzyrodzonego w duszach naszych stał się tak silnym, jakim być powinien, żebyśmy się stać mogły misjonarkami, czynnemi apostołkami, dla sprawy katolickiej nieustraszonemi obrończyniami? Co nam jeszcze brakuje do tego, żebyśmy mogły być spokojne, iż mamy należycie pogłębione życie wewnętrzne i uświadomienie religijne? Starajmy się i nadal usilnie zdobywać te wartości. Niezapominajmy przytem że „odrodzenie w Chrystusie, to praca całego życia, to praca ustawicznego współdziałania z łaską, jaką nam Chrystus wyjednał przez Odkupienie".

Po smutnem rozmyślaniu o męce i śmierci Chrystusa w dniach Wielkiego Postu zróbmy dobre i trwałe postanowienie żyć życiem Bożem, nieustannie w Jego łasce, a kiedy w święta Wielkiejnocy usłyszymy wesołe Alleluja — żar miłości Boskiego Serca Jezusowego niech się w nas rozpali z taką siłą, że dzięki niej pod chorągiew Chrystusa zaciągniemy wszystkich katolików, którzy będą chcieli utrwalić w sobie wielką łaskę Odkupienia, czyli odrodzić się w Chrystusie.

Żyć i pracować chcemy i będziemy, świadome, że A. K. musi spowodować powrót świała na łono Chrystusowe, gdyż przez Niego Odkupienie i tylko w Nim Odrodzenie!!!

KOMUNIKATY.

1. **W okresie Wielkiejnocy.** Nigdzie w parafji nie brakuje takich ludzi, którzy uchylają się z różnych powodów od obowiązku pójścia do spowiedzi św. Wielkanocnej. Nasze więc obowiązki jako członkiń AK. są w tym czasie szczególnie wielkie. Zdajemy sobie sprawę, że od nas w dużym stopniu zależy to, czy brat, mąż, znajomy, sąsiad czy sąsiadka pójdą do spowiedzi i Komunji św. Zawczasu więc czuwajmy nad tem, żeby ludzi tych odpowiednio nastawić i spowodować to, że chętnie i z prawdziwą skruchą przystąpią oni do Sakramentu Pokuty, a dzień radosnego Zmartwychwstania Pańskiego

będzie wtedy dla nas połączony z moralnem zadowoleniem, że z przeogromnych łask Odkupienia świata przez Chrystusa korzysta niejeden przez nas nakłoniony do tego grzesznik.

2. **Zakończenie Jubileuszu.** — Członkinie, które nie brały jeszcze udziału w Pielgrzymce Jubileuszowej, niech jak najprędzej spełnią ten obowiązek. Wszystkie zaś wzywamy do gremjalnego udziału w uroczystościach końcowych Jubileuszu.

3. **Walka z analfabetyzmem.** – Prosimy o zgłoszenie się tych Oddziałów, które hasło to włączyły do programu swej pracy na rok bieżący. Przypominamy o pomocach w postaci elementarzy ściennych i zwykłych, które znajdują się w Centrali (bezpłatne).

4. **Czyn Katolicki.** — Wiele kierownictw naszych Oddziałów nie zna dobrze okólnika diecezjalnego, którego pierwsze numery informują o rzeczach podstawowych naszej pracy, tak ideowych jak organizacyjnych. Nowe kierownictwa powinny się zapoznać z wszystkiemi zeszłorocznemi numerami.

6. **Odznaki organizacyjne.** — Jak się dowiadujemy nowa odznaka A. K. w niczem nie naruszy dotychczasowego stanu rzeczy. Poszczególne kolumny AK., a więc i nasze Stowarzyszenie będzie nadal miało odznakę od dawna już ustaloną. Zamawiać mozna w Centrali (cena 0 60 gr.).

KRONIKA.

Wizytacje. Sekretarka Gen. odbyła w lutym wizytacje oddziałów KSK. w następujących parafjach: 20 — w Mstowie, 21 — w Przyrowie, 22 — w Dąbrowie Zielonej, 23 — w Garnku, 25 w Zawadzie, 26 — w Gidlach, 27 — w Pławnie 28 — w Żytnie, 1.III — w Maluszynie.

Zebranie dyskusyjne. W dn. 14.III odbyło się na Jasnej Górze o godz 5.30 po poł. zebranie dyskusyjne wszystkich Oddziałów częstochowskich, na którem prezeska KSK. p. L. Kobyłecka wygłosiła interesujący odczyt.

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Najdostojniejszemu Arcypasterzowi

J. E. Ks. Bisk. Dr. T. Kubinie, umiłowanemu Protektorowi Młodzieży

Szanownemu Związkowi, Bratnim Stowarzyszeniom, Szanownym Członkom Zarządu, Czcigodnym Księżom Asystentom Okręgowym i Oddziałom, Członkom Wspierającym. Członkom Współpracującym, Kierownictwom Okręgowym, Kierownictwom Oddziałów oraz wszystkim Druhom z okazji Świąt Wielkiej Nocy Najserdeczniejsze Życzenia

WESOŁEGO ALLELUJA

przesyła

Sekretarz Generalny K. S. M. M. i pracownicy Stowarzyszenia.

Kronika Okręgowa.

1. **Kiedy odbędzie się Walny Zjazd Waszego Okręgu.** Nie-Wszystkie Okręgi doniosły nam o tem, a chcielibyśmy, aby na każdem Walnem zebraniu był przedstawiciel z Centrali.

2. **W kwietniu te Okręgi,** które do tej pory Walnego zebrania nie odbyły, odbyć go winny.

3. **Kierownictwa Okręgów!** Nie wiemy kiedy urządzacie Wasz Zlot Okręgowy. Do d. 15 kwiet. prosimy przysłać nam datę Waszego Zlotu Okręgowego. W okólniku na maj chcemy umieścić terminarz zlotów Okręgowych.

4. **Sprawozdanie z działalności Okręgów.** Nie wszystkie Kierownictwa przysłały nam sprawozdanie ze swej działalności. Prosimy o rychłe nadesłanie ich.

5. **Z życia Okręgów.** Dokładne sprawozdanie ze swych prac nadesłał Okręg Zawiercie, który może się pochwalić przeprowadzeniem kilku wizytacyj i zorganizowaniem kursu Instrukcyjnego dla Kierownictw swego Okręgu.

Walne zebranie Okręgu Częstochowa-Miasto odbyło się w lutym. Prezesem zestał wybrany druch Kucharzewski. Okręg urządził rozgrywki szachowe i warcabowe o mistrzostwo Okręgu. Odbywają się treningi lekko-atletyczne i gier sportowych dwa razy w tygodniu.

Nowe oddziały.

Na terenie Częstochowy powstały dwa Oddziały: **Częstochowa-Stradom** przy parafji św. Barbary i **Częstochowa Jasna Góra** oraz **Parzymiechy.**

Serdecznie witamy Kochanych Druhów w naszej rodzinie organizacyjnej i życzymy im wytrwałości i zadowolenia z pracy.

Przysposobienie Rolnicze.

Przodownicy przygotujcie w swych zespołach wraz z konkursistami poletka, opalikujcie je. Przodownicy niech sprawdzą, czy każdy uczestnik konkursu posiada zeszyt konkursowy i broszurkę tematową.

Wychowanie Fizyczne.

Naczelnicy! Zbliża się wiosna! Niedługo wybiegniemy na boiska, by tam pełną piersią oddychać. W najbliższych tygodniach wyjeżdżamy przeprowadzić próbę o POS. Przygotujcie się do tego. Terminy prób zostaną podane w oddzielnem piśmie.

Nie wszyscy naczelnicy przesłali należność za legitymacje POS.

Co piszą druhowie.

Piękny list przysłał nam druh prezes Kuczkowski z Łękińska, w którym pisze: podwoiła się ilość naszych członków, praca odbywa się według planu, druhowie organizacyjnie wyrobieni, z urządzonej imprezy zdobyliśmy z górą 100 zł. Brawo druhowie z Łękińska, pracujcie wytrwale.

Hallo! Hallo! Jedziemy na ogólnopolski zlot do Wilna!

Dnia 29 i 30 czerwca b. r. odbędzie się ogólnopolski zlot KSM w Wilnie. Kierownictwa zachęcą swych członków, aby przygotowali na zlot odpowiednią kwotę pieniędzy. Przejazd za zniżką 82 proc. w obydwie strony.

W niniejszym Okólniku jest umieszczony formularz sprawozdania kwartalnego. Kierownictwa Oddziałów sprawozdania kwartalne będą nadsyłać według załączonego formularza.

Formularz sprawozdania kwartalnego.

Kat. Stow. Młodzieży Męskiej

Oddział ....

S P R A W O Z D A N I E

za kwartał .... **193**..... **r.**

I. Dział organizacyjny.

1. Ilu Oddział liczy członków? .... ilu przybyło .... ilu ubyło — dlaczego? ....
2. Ilu członków Współprac.? .... 3. Ile było zebrań Kierownictwa .... daty
4. Zebrań plenarnych .... daty 5. Ile zastępów ....
6. Ile zebrań zastępów .... daty
7. Ile razy tygodniowo odbywały się posiedzenia w ognisku (poza zebr. Kierow. plenarnemi i zastępów) ....
8. Czy wszyscy członkowie mają legitymacje na rok bieżący? ....
9. Czy Kier. prowadzi całą książkowość? ....
10. Stan kasy: wpływy w ciągu kwartału ...., wydatki ...., gotówką ....
11. Czy oddział wpłacił składkę stow. ile? ....
12. Czy i kiedy Komisja Rewizyjna kontrolowała księgowość? ....
13. Ilu członków posiada mundurek organizacyjny ...., czapkę ....
14. Czy Kier. wzięło udział w kursach dla Kier., ... w odprawach Kier. ....
15. Czy Oddz. wziął udział w Zjeździe Delegow.? .... ile osób w Zlocie Okręg.? .... ile osób
16. Czy Oddz. odwiedził sąsiednie KSM.? .... Czy Oddz. założył nowy zastęp w najbliższej wiosce? ....

II. Dział religijny.

17. Jakie są kółka religijne: apologetyczne liczy............ członków, posiedzeń odbyło .... eucharystyczne liczy .... członków, posiedzeń odbyło ...., marjologiczne liczy............ członków, posiedzeń odbyło............ misyjne liczy .... członków, posiedzeń odbyło ...., dobroczynne liczy............ członków, posiedzeń odbyło............
18. Ilu członków odprawiło rekolekcje otwarte?............, półzamkięte?............ zamknięte?............
19. Ile razy Oddz. przystąpił do wspólnej Komunji św.?............
20. Jakie pisma religijne prenumeruje Oddz...
21. Jakie obchody religijne urządził Oddz. ....

III. Dział oświatowy.

22. Kiedy, kto, i na jaki temat wygłosił odczyt na zebraniach ogólnych?............ ....
23. Ile było na zebran ach ogólnych deklamacyj?............, monologów?............ wspólnych śpiewów?............
24. Jakie są kółka oświatowe? historyczne liczy............ członków, posiedzeń odbyło ...., literackie liczy............ członków, posiedzeń odbyło .... krajoznawcze liczy............ członków, odbyło posiedzeń............, abstynenckie liczy............ członków, posiedzeń odbyło............, oszczędności liczy .... członków, posiedzeń odbyło............, teatralne liczy............ członków, śpiewacze liczy............ członków, muzyczne liczy............ członków.
25. Czy Oddz. posiada bibljotekę; liczy............ tomów, ile tomów przybyło w kwartale?............, ilu członków korzystało z bibljoteki?............, ile było, wypożyczeń............
26. Czy jest zorganizowana czytelnia czasopism?............
27. Ile Oddz. prenumeruje Przyjaciela Młodz.?............, Kierownika Młodz.?............ Czyn Katol.?............ Jakie inne pisma (oprócz religijnych, rolniczych i z dziedziny w. f.) ....
28. Ile odbyło się w Oddz. obchodów (oprócz religijnych)............, z jakiej okazji?.., przedstawień?............
29. Ile piosenek nowych nauczył się cały Oddz.?............

IV. Dział zawodowy.

30. Ilu członków liczy kółko przysposobienia rolniczego? ....
31. Ile odbyło zebrań?............ Kto, kiedy, i na jaki temat wygłosił pogadanki? ....
32. Jakie pisma rolnicze i po ile egzempl. prenumeruje Oddz.............. ....
33. Ilu członków brało udział w kursach przedkonkursowych p. r.?............ gdzie?............, kiedy?............
34. Ilu członków brało udział w kursie dla przodowników?............, kiedy? ...., gdzie? ....
35. Ilu członków prowadzi konkursy rolnicze?............, i który stopień sprawności p. r.............
36. Kto i kiedy przeprowadził lustrację oficjalną prac zespołów konkursowych? ....
37. Ile lustracyj zespołowych przeprowadziły zespoły? ....
38. Ile i dokąd wycieczek rolniczych urządził Oddział? ....

39. Czy Oddz. urządził pokaz p. r.? ....
40. Czy Oddział urządził inne kursa n. p.: introligatorstwa, zdobnictwa, zabawkarstwa? ....
41. Czy i kiedy Oddział urządził wystawę robót ręcznych? ....

V. Dział wychowania fizycznego

42. Ilu członków liczy kółko w. f.? .... 43. Kto prowadził? ....
44. Ile zebrań odbyło kółko? .... Kto, kiedy i na jaki temat wygłosił pogadankę? ....
45. Jak często odbywały się ćwiczenia w. f.? .... Czy Oddział ma boisko? ....
46. Ile razy odbyły się ćwiczenia gimnastyczne? .... Gry ruchome (piramidy i t. p. ....
47. Czy zorganizowano drużyny piłki siatkowej? ...., koszykowej ....
48. Jakie ćwiczenia specjalne uprawił Oddział ....
49. Czy Oddział urządził zawody sportowe wewnętrzne? .... Ilu członków brało udział w zawodach okręgowych? ...., stowarzyszeniowych .... innych? .... Kto i jakie nagrody zdobył z nich? ....
50. Ilu członków, wzięło udział w kursach higieny — obrony przeciwgazowej lub obozach w. f.? ....
51. Jaki własny sprzęt sportowy posiada Oddz. ....
52. Jakie sposoby do gier pokojowych posiada Oddział? ....
53. Jakie rozgrywki gier pokojowych urządził Oddział? ....
54. Jakie i ile egzemplarzy pism z dziedziny w.f. prenumeruje Oddział ....

....

Zakończenie.

Uwagi ogólne i spostrzeżenia: ....

....

....

....

.........., dn. .... 193 r.

pieczęć Oddziału

Asystent	Prezes	Sekretarz
....	....	....

Uwaga:

1. Kwestjonarjusz wypełnia Kier. na posiedzeniu Kier.
2. Dane należy podać według stanu w ostatnim dniu kwartału.
3. Kier. wypełnia dwa egzemplarze kwestjonarjusza, jeden wysyła do Stow. drugi pozostaje w aktach Oddz. i winien być odczytany na najbliższem zebraniu ogòlnem.
4. Przy pytaniach, dotyczących dziedzin, w których Oddz. nie pracował, albo które w danym kwartale są nieaktualne, miejsce należy wypełnić kreską.
5. Kwestjonarjusz winien być wysłany najdalej do 15-go dnia pierwszego miesiąca następnego kwartału.

KATOL. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Jak spełniałam swoje obowiązki jako prezeska SMP.

Leżą przedemną na biurku odpowiedzi druchen prezesek i druhów prezesów na ankietę ogłoszoną w nr. 10 naszego Okólnika „Młodzież Katolicka" w Niedzieli w r. 1934. I chociaż odpowiedzi było stosunkowo mało, ale każda z nich jest bardzo ciekawa. Każdą odpowiedź chciałoby się umieścić w Okólniku, aby pokrzepić inne druchny prezeski, które przeżywają podobne chwile i podobne mają przejścia w swojem Stowarzyszeniu. Odpowiedzi przysłały przeważnie starsze pracą, zasłużone druchny prezeski, które włożyły całą siebie w pracę SMP, ale także i wyniosły z niej „duszę" pełną, wartościową, skrystalizowaną.

Gdy się czyta te serdeczne słowa, te wspomnienia od pierwszej chwili wstąpienia do SMP odtwarza się jasna postać każdej prezeski, jej chwile szczęścia, lub chwile goryczy.

Wszystkie druchny prezeski, które przesłały odpowiedzi, należą do SMP od chwili założenia swego Stowarzyszenia, przeważnie 5—6 lat. Po pewnym czasie należenia do SMP jako zwykłe członkinie, wybrane zostały prezeskami i bądź bez przerwy lub z przerwami piastują ten urząd do chwili obecnej.

Pobudki, które skłoniły do wstąpienia do SMP były najrozmaitsze — krótko ująć je można: a) zamiłowanie do pracy społecznej i chęc ofiarowania swych sił dla dobra ogółu, b) na skutek wezwania Ojca św. „Katolicy łączcie się i pracujcie w Akcji Katolickiej"!, c) zachęta ze strony koleżanek.

Okres spełniania funkcyj prezesostwa był różny 3—4 lata.

d. c. n.

Do naczelniczki.

Zbliża się okres zlotów, które są przeglądem naszej siły, karności i wyrobienia organizacyjnego. Do tych występów stanąć musimy przygotowane. Okres najbliższy jest bardzo ważny i naczelniczka musi wykorzystać czas, zabrać się energicznie do pracy, ażeby w dniu zlotów stanęła karna i dobrze reprezentująca się całość. Konieczną jest rzeczą, aby naczelniczka w specjalnej pogadance wyjaśniła druchnom ważność zlotów i sposób zachowania się na nich. Każda druchna zrozumieć powinna, że jej zachowanie się świadczy dobrze lub źle nietylko o niej samej, ale daje świadectwo jej KSM, a nawet wszystkim druchnom.

Drugim ważnym obowiązkiem naczelniczki będzie nauczanie druchen musztry. Przy dobrych chęciach można wszystkiego dokonać. Aby wam naczelniczki pomóc i ujednostajnić komendę podajemy o-

gólne wskazówki, dotyczące przygotowania się na zloty i sposób przeprowadzania zbiórki.

Na zlocie Oddziały ustawiają się w ten sposób: na czele staje prezeska, za nią w odległości 3 kroków druchna chorążanka z trzema druchnami jako asysta sztandaru, za niemi naczelniczka i dalej, druchny umundurowane bądź w strojach ludowych, a w końcu druchny, które nie mają mundurków, ale możliwie jednakowo ubrane. Nie wolno w seregach rozmawiać, trzymać się pod ręce, oglądać się, nosić torebek, a już karygodnem jest witanie się ze znajomymi lub wychodzenie z szeregów. W czasie pochodu należy się trzymać prosto (ale nie sztywno) kroczyć marszem równym, uważać na krycie i równanie szeregu.

Musztra. Najważniejszą wymówką naczelniczek jest brak boiska, iecz na wsi czy w miasteczkach zawsze znajdzie się większe podwórko, jakaś łąka, czy las gdzie nikt nie będzie przeszkadzać, a zbiórkę można swobodnie przeprowadzić.

Na oznaczoną godzinę zbierają się druchny i naczelniczka rozpoczyna ćwiczenia: Druchny są rozsypane po boisku i na komendę naczelniczki „baczność", wszystkie druchny stają nieruchomo, ręce opuszczone, nie wolno oglądać się ani rozmawiać. Następnie naczelniczka podaje komendę: „w szeregu zbiórka" — druchny ustawiają się trzy kroki za naczelniczką według wzrostu, jedna koło drugiej. Poczem naczelniczka odwraca się do druchen i podaje komendę „spocznij". Wówczas wszystkie starają się uzupełnić równanie. Naczelniczka po wyrównaniu podaję komendę „baczność", następnie „kolejno odlicz". Pierwsza druchna zwraca głowę w lewo, wszystkie zaś w prawo. Pierwsza druchna podaje głośno liczbę „raz" poczem odwraca głowę nawprost i staje na spocznij. (wysuwając lewą nogę). To samo czynią wszystkie druchny po wypowiedzeniu swoich kolejnych liczb (dwa, trzy, cztery). Po sformowaniu szeregu i odliczeniu co dwóch formujemy dwuszereg na komendę „w dwójki w prawo zwrot". Jedynka wykonuje wtedy w miejscu zwrot w prawo a dwójka zaskakuje lewą nogą, stając obok jedynki z lewej strony, w podstawie zasadniczej. Po komendzie „w lewo zwrot" i „spocznij" mamy sformowany dwuszereg.

Formowanle dwuszeregu. Tak samo jak szereg możemy odrazu sformować zbiórkę w dwuszeregu, a sformowanego w ten sposób dwu szeregu po odliczeniu do „2-ch" kolumnę czwórkową: na komendę „baczność w czwórki w prawo zwrot" jedynki w obu szeregach wykonują w miejscu w lewo zwrot, dwójki postępują tak samo, jak przedtem w szeregu, zaskakując z lewej strony jedynki.

Uwaga. Podczas odliczania dwuszeregu, odlicza tylko szereg pierwszy, a druchny w drugim szeregu będą posiadały te same numery. Dalszy ciąg musztry podamy w następnym okólniku.

Co zrobimy w kwietniu.

Zebranie kierownictwa: 1) omówić dokładnie sprawę urządzenia „święconego" 2) adorację przy Grobie, 3) pomóc przy ubieraniu Grobu po porozumieniu się z ks. Proboszczem, 4) przygotować wnioski na Zjazd delegowanych i przesłać je do Stowarzyszenia.

Zebranie plenarne: referat zob. str, 12 (okólnik kobiet), kwadrans ewangeliczny — temat zaczerpnąć z „Niedzieli".

Dział religijny: przystąpić do wspólnej kwartalnej komunji św. i o ile są na to warunki urządzić rekolekcje dla druchen.

Naczelniczka rozpocznie ćwiczenia musztry i popisów na zloty.

Przodowniczka p. r. przygotuje z całym zespołem poletka t. j. wymierzy je, opalikuje na czterech rogach, oraz przygotuje tabliczkę na której napisana być musi nazwa organizacji, stop eń p.r. i wymiar poletka i temat uprawy. Rozpocząć notatki w zeszycikach z pierwszych prac w zespole. Zapewnić dla całego zespołu materjał do konkursu (nasiona, materjał hodowlany).

Ruch w organizacji.

Sekr. Gen. KSMŻ. od stycznia odbyła: posiedzenie w Sejmiku Pow. posiedzenie w DIAK., 4-dniowy kurs dla przodowniczek P. R. w Częstochowie, zebranie kierownictwa okręgowego Częstochowa—miasto, wizytacje w Kłobucku, Krzepicach, Starokrzepicach. Zajączkach, Parzymiechach, Dankowie, Wilkowiecku, Mykanowie, Blachowni, Borze Zapilskim, Pankach, Przystajni i Ługach.

P. instr. Waczyńska przeprowadziła kurs gotowania w Kraszewicach, Czajkowie, Kalei, Mykanowie, Przyrowie i Grodźcu.

P. instr. Z. Lipówna przeprowadziła kurs robót szydełkowych w Konopiskach, Brzeźnicy, a kurs prasowania w Wilkowiecku, Łękińsku i Kamieńsku.

P. instruktorka Klimczakowa przeprowadziła kurs kroju i szycia w Ręcznie i Rząśni.

Instr. KSM. p. Niełacny w mieś. styczniu b. r., przeprowadził 1-no dniowe (7 mio godzinne) kursy zdrowia w następujących Oddziałach KSMŻ.: Kamieńsk, Gorzkowice, Rozprza, Lubień (Piła), Ręczno, Bąkowa Góra, Chełmo, Niedośpielin i Wielgomłyny.

W lutym b. r.: Dobryszyce, Łękińsko, Kleszczów, Sulmierzyce, Wiewiec, Radziechowice, Kodrąb.

W marcu b. r. Brzeźnica, Makowiska, Pajęczno, Rząśnia, Gidle, Maluszyn, Borzykowa, Soborzyce, Cielętniki, Dąbrowa Zielona, Przyrów.

W kwietniu b. r. Garnek, Kłomnice, Zawada.

REFERAT REKOLEKCYJ ZAMKNIĘTYCH

Kalendarzyk rekolekcyjny.

W Domu Rekolekcyjnem w Częstochowie, ul. św. Barbary 43 odbędą się następujące serje rekolekcyjne:

Dla Pań z inteligencji od 1 — 5 kwietnia.

Dla Młodzieży Męskiej od 8 — 12 kwietnia.

Wykaz dalszych seryj zamieścimy w następnym nr. „Czynu K." i w „Niedzieli".

Początek każdej serji pierwszego dnia podanego w ogłoszeniu o godz. 7 wiecz., zakończenie ostatniego dnia rano, Koszta utrzymania za cały czas pobytu wynoszą od 8 — 12 zł. zależnie od zamożności.

Sprawozdanie z ruchu rekolekcyjnego za rok 1934.

Mimo niezwykle trudnych warunków różnego rodzaju, które w wysokim stopniu tamowały żywy rozwój ruchu rekolekcyjnego w naszej diecezji w roku ubiegłym — pokłosie rekolekcyjne przedstawia się przecież dosyć pokaźnie.

Znów zanotować możemy dalsze zwiększenie seryj rekolekcyjnych z 33 w r. 1933 na 44 w r. 1934, jak również znaczne powiększenie liczby rekolektantów wynoszącej 1268 osób, wobec 1071 osób w roku 1933. Pocieszającym wielce objawem jest dziewięć razy wyższa liczba rekolektantów — mężczyzn, mianowicie 256 osób, gdy w roku 1933 było ich tylko 28: Wzrosła również liczba rekolektantek kobiet z 107 w r. 1933 na 356 w r. 1934, a więc prawie czterokrotnie. Zmniejszyła się natomiast liczba młodzieży męskiej uczestniczącej w rekolekcjach jak również i młodzieży żeńskiej.

Wykazane serje rekolekcyjne odbyły się w 11 tu miejscowościach diecezji, a mianowicie w Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie 25 z liczbą 515 uczestników, w domu SS. Zmartwychwstanek w Częstochowie 1, w Gimnazjnm Biskupiem w Wieluniu 3, w Rędzinach par. Żytno 4, w Chorzenicach par. Sulmierzyce, w Strzemieszycach, Radomsku i Leśniowie po 2 serje, w Choroniu, Sekursku i Lututowie po 1 serji razem z liczbą uczestników 753.

Prowadziło rekolekcje księży 15, w tej liczbie 3 księży z DIAK przeprowadziło 16 seryj.

Załączone niżej zestawienie ilości uczestników w serjach daje jasny pogląd na udział poszczególnych stanów w rekolekcjach w roku ub. Cyfry podane w nawiasach oznaczają stan z roku 1933.

I tak w roku 1934 brało udział w rekolekcjach zamkniętych:

Mężczyzn	193 (23)	
Panów	63 (5)	Razem 256 (28)
Młodzieży męskiej . . .	139 (314)	
Maturzystów	45 (27)	
Pojedyńczych	4	Razem 188 (340)
Kobiet	278 (56)	
Pań z intel. i nauczycielek. .	68 (36)	
Pojedyńcze	10 (15)	Razem 356 (107)

Młodzież żeńska . . .	242 (447)		
Maturzystki	65 (48)		
Panny starsze	161 (101)	Razem	468 (596)

Razem rekolektantów i rekolektantek 1268 (1071).

Księża odprawili w 3-ch serjach rekolekcje na Jasnej Górze w liczbie 375.

Dałby to Bóg, aby w roku bieżącym wszystkie wykazane cyfry powiększyły się znacznie.

Członkowie A. K. od Was to zależy! A więc apostołowie rekolekcyjni na front!

KRONIKA REKOLEKCYJNA.

W Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie odbyły się w ostatnich czasach trzy serje rekolekcyjne: od 25 lutego do 1 marca **dla kobiet** z 12 uczestniczkami, od 11 — 15 marca dla pp. organistów (dwóch tylko, z Będzina i Koziegłówek!!!), od 19 — 23 marca dla 12 panien, w tej liczbie 5 z KSMŻ z Sosnowca i 3 z KSMŻ z Radziechowic.

Wszystkie serje przeprowadzili ks. A. Wenikajtys i ks. St. Gałązka.

W Sekursku od 9 do 13 marca odbyli rekolekcje zamknięte p. p. ziemianie pod kierunkiem ks. pr. Nowakowskiego z Warszawy.

C A R I T A S

Znaczenie zebrań ogólnych dla Stow. Pań Miłosierdzia.

Czas sprostować mylne a dość rozpowszechnione wśród naszych Stowarzyszeń zdanie, jakoby zebrania ogólne w naszej pracy były niepotrzebne. „Wystarczy je urządzić od czasu do czasu, wtedy tylko, kiedy będziemy chciały rozpocząć akcję niesienia pomocy z okazji nadchodzących świąt, czy mającego się odbyć tygodnia miłosierdzia".

Obserwując najrozmaitsze metody pracy w naszej akcji miłosierdzia, łatwo spostrzec zgubne poglądy dorywczego organizowania zebrań, tylko w celu omówienia koniecznych szczegółów, potrzebnych do udzielenia jakiejkolwiek pomocy bliźnim.

Pominąwszy nawet tę okoliczność, że nie jest to zgodne z przepisami statutu, najwięcej szkody ponosi samo stowarzyszenie, które przy takiej metodzie pracy potrafi zasnąć w ciągu jednego roku.

Wiele członkiń, jeśli zgoła nie zapomni o swej przynależności do stowarzyszenia, to w każdym razie mocno zobojętnieje dla tej pięknej pracy niesienia pomocy drugim i trudo je później pozyskać w celu poniesienia jakiegoś większego wysiłku, który wymagalny jest szczególnie z okazji urządzenia świątecznych uroczystości biednym,

Trudno się dziwić, że słaba jest praca i wyrobienie członkiń tam, gdzie 2 — 3 razy do roku zejdą się Panie pomówić o rzeczach tak wielkiego znaczenia, jak pomoc bliźniemu. Przecież nasze zebrania rozpoczynają się i kończą modlitwą, dzięki której w sercach naszych zachowuje się stale jednakowy stopień miłości względem naszych bliźnich.

Na zebraniach tych czytamy piękne, budujące nas przykłady z życia tych, którzy w sposób idealny pojęli słowa Chrystusa „a co byście uczynili jedemu z tych maluczkich, mnieście uczynili". Omawiamy w końcu praktyczne rzeczy, informujemy się wzajemnie o wynikach pracy, zastanawiamy się nad tem, w jakiby to sposób móc pracę swą podtrzymywać, mimo wielkich trudności materjalnych?

Wszystkie nasze wspólne modlitwy, rozmyślania i dzielenie się z wynikami jak i kłopotami naszej pracy, zbliżają nas, łączą, zachęcają do niej, robią z nas rodzinę przejętą głęboką myślą służenia drugim, wzajemnego pouczania się i przedewszystkiem trwania stale przy wielkim obowiązku pomocy bliźnim.

Uprzytomnijmy sobie, że nazbyt rzadkie zebrania ostudzają niejako nasz zapał do pracy, mechanizują nasze czynności — jeśli je wykonujemy tylko z okazji nadzwyczajnych świąt, słowem osłabiają nasze działanie często właśnie nie z powodu braku środków, ale silnego ducha miłosierdzia.

O tego ducha dbać nam trzeba, wyrabiać go, potrzymywać. Ułatwi nam to wspólnie z biednymi przyjęta Komunja św. i zebranie ogólne, które w zależności od warunków i zakresu pracy organizujmy 2 razy w miesiącu, 1 raz, lub przynajmniej raz na 6 tygodni.

KOMUNIKATY.

1. Z okazji Świąt Wielkiejnocy przesyłamy serdeczne życzenia „Wesołego Alleluja" wszystkim Stowarzyszeniom Pań miłosierdzia.

2. Na zebraniu w kwietniu należy przeczytać artykuł „Znaczenie zebrań ogólnych dla Stow Pań Miłosierdzia".

3. Wszystkie Stow. dołożą wszeikich starań, aby dla swych biednych w parafji przygotować święcone.

4. „W służbie miłości i bliźniego" — marzec — na uwagę szczególną zasługują artykuły „św. Ludwika de Marillac" i „Urządzanie publicznych zabaw".

5. W okresie Wielkiejnocy — komunikat na str 13 w dziale K.S.K. dotyczy także Stow. Pań Miłosierdzia.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Redaktor: Ks. Stanisław Gałązka

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Bieganskiego 10, Tel. 15-93.